

RECOMANDAREA nr. R (86)1

a Comitetului de Miniștri către Statele membre privind protecția datelor cu caracter personal utilizate în scopuri de asigurare socială

(adoptată de către Comitetul de Miniștri la 23 ianuarie 1986 la reuniunea nr.392 a Viceministrilor)

În conformitate cu termenii Articolului 15b al Statutului Consiliului Europei, Comitetul de Miniștri:

Considerând că scopul Consiliului Europei este de a realiza o unitate mai mare între Statele sale membre;

Având în vedere dispozițiile Convenției pentru protecția persoanelor referitor la prelucrarea automatizată a datelor cu caracter personal din 28 ianuarie 1981;

Conștientizând necesitatea protecției vieții private a individului în raport cu utilizarea crescută a prelucrării datelor în domeniul asigurării sociale;

Luând act de marea parte a populației din cadrul Statelor membre, care este afectată de sistemul asigurării sociale, precum și volumul ulterior al informațiilor aflate la dispoziția instituțiilor de asigurare socială, dintre care unele fac parte din categoriile speciale;

Având în vedere faptul că mobilitatea crescută a forței de muncă necesită cooperare între instituțiile de asigurare socială din diferite State membre și un schimb corespunzător de informații ale asigurării sociale dincolo de granițele naționale;

Conștientizând faptul că utilizarea datelor cu caracter personal este indispensabilă pentru administrarea eficientă a sistemului de asigurare socială;

Luând în considerare faptul imperativității unei echilibrări între necesitatea de utilizare a datelor cu caracter personal în sectorul de asigurare socială pe de o parte, și, pe de altă parte, protecția necesară a individului, în special atunci când este implicată prelucrarea automatizată a datelor;

Recomandă ca guvernele Statelor membre:

- să ia ca bază a acestora, în legislația lor internă și practica referitoare la utilizarea datelor cu caracter personal în scopuri de asigurare socială, principiile și liniile directoare stabilite în apendicele acestei recomandări;

- să asigure ca această recomandare să fie pe larg difuzată către autoritățile responsabile de administrarea sistemului de asigurare socială.

Apendice la Recomandarea nr. R (86)1

Principii și linii directoare

1. Domeniul de aplicare și definiții

1.1. Principiile și liniile directoare în prezentul apendice se aplică la utilizarea datelor cu caracter personal în scopuri de asigurare socială, în sensul paragrafului 1.2, atât în sectorul public precum și cel privat, atunci când astfel de date sînt prelucrate automatizat.

1.2. În scopul prezentei recomandări:

- “date cu caracter personal” înseamnă orice informație referitoare la o persoană identificată sau identificabilă. O persoană nu va fi considerată ca fiind “identificabilă” în caz că identificarea necesită o cantitate nerezonabilă de timp, costuri și forță de muncă;

- expresia “scopuri de asigurare socială” cuprinde toate sarcinile pe care instituțiile de asigurare socială le efectuează în ceea ce privește următoarele categorii de beneficii: ajutoare de boală și maternitate, indemnizații de invaliditate, pensii de vîrstă, beneficii ale supraviețuitorilor; indemnizații pentru incidente și boli legate de locul de muncă; ajutoare de deces, beneficii de șomaj și beneficii familiale.

1.3. Statele membre pot extinde această recomandare la alte beneficii fie că sînt administrate în bază de contribuții sau fără contribuții , precum și la datele prelucrate manual.

2. Respectarea vieții private

2.1. Respectarea vieții private a persoanelor trebuie să fie garantată la colectarea, stocarea, utilizarea, transferul și păstrarea datelor cu caracter personal utilizate în scopuri de asigurare socială.

2.2. Trebuie să fie prevăzute, în fiecare dintre instituțiile de asigurări sociale, măsuri adecvate de control suficiente întru asigurarea protecției datelor.

3. Colectarea și stocarea datelor

3.1. Colectarea și stocarea datelor cu caracter personal în scopuri de asigurare socială trebuie să fie limitate pînă în măsura în care este necesară permiterea instituțiilor vizate de asigurare socială de a-și îndeplini sarcinile.

Colectarea și stocarea categoriilor speciale de date trebuie să fie efectuate numai în limitele prevăzute de legislația internă. Mai mult decît atât, colectarea și stocarea datelor cu caracter personal referitoare la originea rasială, opiniile politice, convingerile religioase sau alte convingeri nu ar trebui să fie permise decît dacă este absolut necesar pentru administrarea unui beneficiu special.

3.2. Ori de cîte ori este posibil, datele cu caracter personal trebuie să fie obținute de către instituțiile de asigurare socială de la persoana vizată.

3.3. Instituțiile de asigurare socială pot, dacă este cazul, să consulte alte surse după cum este prevăzut de legislația națională. Cu toate acestea, categoriile speciale de date cu caracter personal pot fi obținute din alte surse doar cu consimțământul informat și expres al persoanei vizate sau în conformitate cu alte garanții prevăzute de legislația națională.

3.4. Fiecărei instituții de asigurare socială trebuie să i se solicite să întocmească o listă, care ar trebui să fie mediatizată în mod adecvat, a categoriilor de date stocate, precum și a categoriilor de persoane la care se referă datele, scopurile pentru care aceste instituții solicită aceste date, autoritățile cărora acestea le comunică în mod regulat datele, precum și categoriile de date astfel comunicate.

4. Utilizarea datelor

4.1. Datele cu caracter personal obținute de către o instituție de asigurare socială pentru realizarea unei anumite sarcini pot fi utilizate pentru alte scopuri de asigurare socială în limitele competenței sale.

4.2. Schimbul de date cu caracter personal între instituțiile de asigurare socială trebuie să fie permis în măsura necesară pentru îndeplinirea sarcinilor acestora.

4.3. Datele cu caracter personal nu trebuie să fie comunicate în afara cadrului de asigurare socială pentru alte scopuri decât cele de asigurare socială, cu excepția acordului informat al persoanei vizate sau în conformitate cu alte garanții prevăzute de legislația națională.

5. Numerele (codurile) de asigurare socială

5.1. Introducerea sau utilizarea unui număr unic uniform de asigurare socială sau a altor mijloace similare de identificare trebuie să fie însoțite de măsuri adecvate de siguranță prevăzute de legislația națională.

6. Accesul persoanei vizate la date

6.1. Fiind supus dispozițiilor legislației naționale cu privire la datele medicale sau de cercetare științifică și statistică, dreptul persoanei de a obține și rectifica datele care-l privesc nu trebuie să fie restricționat cu excepția cazului în care acest lucru este necesar pentru reprimarea fraudei sau abuzului sistemului de asigurare socială sau pentru protejarea drepturilor și libertăților altor persoane.

6.2. Trebuie să fie asigurată o publicitate adecvată căilor și mijloacelor de exercitare a dreptului menționat mai sus.

7. Securitatea datelor

7.1. Fiecare instituție de asigurare socială trebuie să pună în aplicare măsuri tehnice și organizatorice adecvate pentru a asigura securitatea și confidențialitatea datelor cu caracter personal utilizate în scopuri de asigurare socială.

7.2. Personalul instituției de asigurare socială, precum și orice altă persoană care participă la procesul de prelucrare a datelor trebuie să fie informat cu privire la astfel de măsuri și la necesitatea de a le respecta.

8. Fluxurile transfrontaliere de date cu caracter personal utilizate în scopuri de asigurare socială

8.1. Transferul transfrontalier de date cu caracter personal între instituțiile de asigurare socială trebuie să fie permis în măsura necesară pentru îndeplinirea sarcinilor acestora în aplicarea instrumentelor juridice internaționale referitoare la sectorul de asigurare socială.

8.2. Dispozițiile de la alineatele 4.1, 4.2 și 4.3 sînt aplicabile datelor cu caracter personal care sînt supuse unor fluxuri transfrontaliere. Ori de cîte ori este necesar, trebuie să fie asigurate garanții suplimentare, astfel încît respectarea vieții private a persoanei vizate să fie garantată în statul în care sînt transferate datele cu caracter personal.

9. Păstrarea datelor

9.1. Datele cu caracter personal, nu trebuie să fie deținute de către o instituție de asigurare socială pentru o perioadă mai lungă decît este justificat pentru îndeplinirea misiunii sale sau este solicitat în interesul persoanei vizate.

9.2. Trebuie să fie stabilite perioadele de stocare pentru fiecare categorie de beneficii, avînd în vedere caracteristicile speciale ale acestor beneficii, datele necesare pentru determinarea altor tipuri de beneficii și sensibilitatea datelor cu caracter personal pe care le implică acestea.

9.3. Cu toate acestea, în cazul în care, în interesul cercetării istorice, științifice sau statistice, este dezirabil faptul de a păstra datele cu caracter personal care nu mai sînt utilizate în scopuri de asigurare socială, datele cu caracter personal, ori de cîte ori este posibil, trebuie anonimizate. În cazul în care se dovedește faptul de a fi necesară menținerea datelor într-o formă identificabilă, trebuie să fie luate măsuri adecvate de securitate în cadrul organizațiilor, care, în cele din urmă, dețin astfel de date.